

Januar 2021

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev
(91)

Sund fornuft på nordjysk

Ballade i Menstre ?

Mit barnebarn, August på 2½ år har helt overnaturlige evner.

Hver gang hans forældre åbner for TV-avisen, spørger drengen: "Ballade i Menstre?"

Hvordan han lige har fået den evne - eller hvem der har lært ham udsagnet - skal jeg lade være usagt. Men de helt synske forudsigelser har faktisk det seneste år holdt stik i 9 ud af 10 tilfælde! Fejl-skuddet drejede sig om en aften, hvor fjernsynet var indstillet på "Familien På Bryggen".

Så vi kan ligeså godt kalde en spade for en spade og tage hul på problemet her: Venstre er i krise. En krise, der overgår, hvad vi tidligere har oplevet - og vi har da ellers oplevet lidt af hvert.

Ser vi en kort stund bort fra Inger Støjberg og rigsretssagen (herom nedenfor), så er der desværre efter min opfattelse tale om, at Venstre med udmeldinger på visse

områder er kommet væk fra egne vælgere. Tilbage har der så været et godt fælles emne i kritikken af Mette Frederiksen, en kritik, der på flere områder har været særdeles velbegrunder (eks. når politi og militær sættes ind for at bryde grundloven), men som ikke har klangbund i befolkningen i en corona-tid, hvor befolkningen i vidt omfang samler sig om landets leder.

Så problemerne er mangeartede, men mest af alt, så skal udmeldingerne være klarere, og de skal være i overensstemmelse med vore vælgere. Det gælder også de områder, hvor der har været uenighed mellem vor tidligere næstformand og formanden. Er man i tvivl, så kom dog ud af glasboblen (Christiansborg) og lyt til vælgerne, tal et sprog, der kan forstås – og skær så ned på alle de kommunikationskonsulenter og spinfoolk, som (også) Venstre har ansat i de senere år.

Når man så er i gang med at lytte til vælgerne, så kunne man måske også benytte lejligheden til at erindre om, at Venstres økonomiske politik over de sidste 20 år har sikret børnehaver, skoler og hospitaler i verdensklasse samt muligheden for et solidt sikkerhedsnet under de mennesker, der falder ved siden af. For slet ikke at tale om tilvejebringelsen af muligheden for hjælpepakker i mia-klassen under den aktuelle pandemi. Det er ikke sket for penge, som Anker Jørgensen fik lagt til side.

Men resultaterne – og Venstres politik – har desværre været overskygget af skiftende udmeldinger og konstante stridigheder i skiftende ledelser. Jeg kan kun håbe på, at skibet snart kommer på ret kurs uden flere grundstødninger af den ene eller den anden art. Det skal jeg gøre mit til.

Rigsretssag mod Inger Støjberg

Jeg har offentligt tilkendegivet, at jeg ikke kommer til at stemme for en rigsretssag mod Inger Støjberg, når der tirsdag den 2. februar skal stemmes herom i Folketinget.

Den korte forklaring herpå er, at jeg ikke forventer, at rigsretten – når den har brugt ca. 100 mio. kr. på sagen og lagt beslag på Højesteret i et års tid – vil fælde dom over den tidligere minister. Den lidt længere forklaring kan man læse [her](#).

En rigsret behandler sagen efter de regler der gælder i STRAFFESAGER. De er helt anderledes end de regler, som den såkaldte "instruks-kommission" har anvendt i sine undersøgelser. Under rigsretssagen vil der eksempelvis være tale om en hel anden bevisbedømmelse. Rigsretten vil således som i enhver anden straffesag tage udgangspunkt i, at den tiltalte er uskyldig, og i at anklagemyndigheden skal føre bevis for, at den tiltalte er skyldig. Det er ikke just den måde kommissions-rapporten er fremkommet på - her har man mere eller mindre frit selv besluttet, hvilke vidner man ville tro på, og hvilke konklusioner, man ønskede at drage.

Når man som jeg ikke mener, at sagen kan vindes, skal der ikke rejses tiltale. Det er et helt fundamentalt princip i dansk retspleje. Det illustreres da også af, at anklagemyndigheden vinder 90 % af alle sager, der anlægges.

Jeg vil på ingen måde klandre de af mine kollegaer i folketinget og i Venstre, som stemmer for beslutningen. De støtter sig op af, at der foreligger en stor 5.000 sider rapport fra kommissionen samt en 5 sider skrivelse fra 2 jurister, som folketinget har udpeget.

De to jurister, som folketinget udpegede, blev dels en f.sv. udmærket advokat (men med speciale i IT-ret), dels en udmærket konkurs-advokat. De røde partier samt ikke mindst Liberal Alliance gennemtrufede - meget imod min protest - at de, der blev udpeget, således ikke skulle have særlig erfaring i strafferet (dvs. det emne, de skulle udtale sig om!). Det lykkedes da også. Tilsammen havde de to advokater således beskæftiget sig med to straffesager. Det viste sig så i øvrigt senere at være to færdselssager.

De to advokater er nu efterfølgende udpeget til at være anklagere i sagen og kan således hver især se frem til en pæn omsætning (for 20 år siden fik hver anklager i Tamil-sagen 4,5 mio. kr. - og det er næppe blevet billigere). Advokaterne har accepteret jobbet, men har samtidig ytret, at de godt kunne tænke sig at blive suppleret af en tredje advokat - med forstand på strafferet !!!

Hellere sent end aldrig.

Så er det u.....

I balladen om me-too, mink og Venstre er det gået de fleste medier hen over hovedet, at Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg i denne måned har afsagt to domme, der begge fastslår Danmarks ret til at udvise groft kriminelle udlændinge.

Begge domme vedrører udlændinge, der har boet lang tid i Danmark, hvilket normalt antages at gøre det vanskeligere at udvise. Den ene, Shuaib Kahn, der er pakistansk statsborger og vaneforbryder, var blevet udvist fra Danmark af Højesteret. Det var han pudsigt nok ikke tilfreds med og gik til Menneskeretsdomstolen i Strasbourg. Men heller ikke her var der nogen kære mor. Udvisningen blev stadfæstet.

Den anden, en iraker ved navn Munir Johana, havde en "pæn" straffeattest for bl.a. gentagen grov vold og narkokriminalitet og var tidligere udvist af Danmark 2 gange "betinget". Hvordan det kan ske, at man får flere gule kort, ved jeg ikke, men også her trak Højesteret for et års tid siden det røde kort. Og også her bekræftede Menneskerettighedsdomstolen udvisningen.

Fakta er, at vi i langt større omfang end tidligere antaget kan få udvisninger af kriminelle stadfæstet.

Derfor skal der ikke forsømmes nogen mulighed i lovgivningen og i anklagemyndighedens praksis for at få de kriminelle udlændinge ud. Det vil jeg arbejde for. Jeg er ganske enkelt så træt af at læse om familien Levakovic.

Mink-erstatning

Som bekendt lukkede Regeringen i november samtlige danske minkfarme. Det skete med en ulovlig beslutning, der omgående blev ført ud i livet af politi og militær.

Efter alt for lang tid er det nu lykkedes at opnå enighed om en erstatning til minkavlernes. Så vidt jeg kan overskue, så er der tale om en økonomisk god løsning for de mennesker, hvis erhverv er blevet totalt lukket. Regeringens oprindelige udspil

var milevidt herfra og ville have efterladt de pågældende familier i ruin. En "ekspropriationserstatning" lød fint, men fagfolk kunne heldigvis gennemskue de voldsomme huller, der ville have været i en opgørelse efter disse regler.

Takket være Venstre - og månedlange forhandlinger - er der nu fremkommet en hel anden løsning, der sikrer minkavlerne og følgeerhverv en ordentlig erstatning. Der er tale om mange penge - omkring 18 mia. - men det skal i den forbindelse understreges, at der ikke er tale om erstatning til virksomheder, der trods alt kan åbne igen, når krisen er overstået. Der er tale om erstatning for nedlæggelse af et helt erhverv. Og måske lidt aflad fra regeringens side.

Er jeg gammeldags og borgerlig?

Ja åbenbart. I hvert fald i den forstand, som statsministeren redegjorde for i bedste sendetid på DR1 søndag den 20.januar.

Direkte adspurgte hvorfra de mange milliarder til corona-hjælpepakker, Arne, velfærdslov osv. skal komme, erklærede Statsministeren, at spørgsmålet var et udtryk for en lidt borgerlig og gammeldags tankegang(!).

Nu ved jeg ikke, hvordan statsministeren administrerer sin egen økonomi, men de fleste danskere oplever vel, at banken nok vil financiere et midlertidig overtræk, men forudsat, at man samtidig har en troværdig plan for tilbagebetaling.

Takket være en ansvarlig økonomisk politik med Venstre ved kasseapparatet, så har Danmark i dag en kreditværdighed i verdensklasse. Derfor kan vi på favorable vilkår optage stort set rentefrie lån til finansiering af de helt eksorbitante udgifter, der afholdes i denne tid.

Men jeg mener nu alligevel at erindre, at også rentefrie lån skal tilbagebetales på et eller andet tidspunkt. Pt. må vi imidlertid konkludere, at der ikke fra regeringens side foreligger nogen længerevarende plan for at få dansk økonomi på ret køl igen. Det er på høje tid, at vi begynder at gøre os forestillinger om, hvordan det skal ske.

Det sker ikke ved bare at bruge endnu flere penge – og så smide regningen ind i børneværelset. Og da slet ikke, når man er børnenes statsminister.

Skæve byggeregler

I 2018 vedtog Folketinget en ændring af Bygningsreglementet. Ændringen indebærer bl.a. at brand-regler og statiske beregninger fremover skulle varetages af certificerede private firmaer.

Vi må imidlertid erkende, at den ændring ikke har været heldig – i hvert fald ikke på den korte bane. Dels er der ikke et tilstrækkeligt antal certificerede sagkyn-dige, dels er dokumentationskravene steget så meget, at prisen på rådgivningen er vokset helt vanvittigt. Etablering af en altan til 60.000 kr kan således nu løbe op i 70.000 alene i rådgiver-omkostninger – modsat 7–8.000 kr tidligere. Der er utallige tilsvarende eksempler, og i rigtig mange tilfælde er små ombygninger herefter sat i bero.

Det duer selvfølgelig ikke, og jeg har derfor kaldt boligministeren i samråd for at få en forklaring på, hvad han agter at gøre. Den aktuelle situation er helt uholdbar.

Respekt

Jeg benytter gerne disse spalter til at udtrykke min respekt for vor tidligere rådmand i Aalborg, Tina French Nielsen (V). Tina har til både medier og V-medlemmer meldt åbent og offentligt ud, at hun fratræder posten som rådmand. Tina har fundet, at hendes personlige kaution for familievirksomheden – en kaution, der desværre er blevet aktualiseret med deraf følgende gæld – har været uforenelig med embedet som rådmand.

Det er sjældent set, at en politiker kommer med sådanne udmeldinger. Tinas situation er et udtryk for en politiker, der har risikeret privatformuen i forbindelse med en erhvervsvirksomhed. Generelt hører det desværre efterhånden til sjældenhederne, at vi ser en erhvervsdrivende i politik. Jeg håber, at venstrefløjens kan se,

at ikke al privat virksomhed kaster guld af sig. Men det er nok for meget at forvente.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen